

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoCsp/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3217202255
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:3217202255.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobkyne: R. U., B.. XX. XX. XXXX, X. Q.B. XXXX/XX, X., zast. advokátom JUDr. Vladimírom Sidorom, Železničná 4/A, Hlohovec, proti žalovanému: L. S. U., U..G..C., L. XX, X., N.C.: XX XXX XXX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 417,- eur s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 18. júla 2019 č. k. 9Csp/61/2017, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok sa p o t v r d z u j e vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 417,- eur.

Výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 5 % úroky z omeškania zo sumy 417,- eur od 26. 10. 2016 do zaplatenia a výrok o nároku na náhradu trov konania, sa z r u š u j ú a vec sa v tomto rozsahu v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 417,- eur s 5 % úrokom s omeškania od 26. 10. 2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobkyni súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 22. 7. 2014 uzavrel žalovaný so žalobkyňou zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX. Žalobkyňa požiadala o revolvingový úver formou pretlačeného formulára dňa 21. 7. 2014. Podľa zmluvy bol žalobkyni poskytnutý revolvingový úver vo výške 1500,- eur, ktorý sa zaviazala splácať v splátkach po 53,25 eur mesačne s počtom splátok 36. RPMN po poskytnutí revolvingu činila 20,91 % a ročná úroková sadzba predstavovala 18,03 %. Z rozpisu vzorca pre výpočet RPMN vyplýva, že klientovi sa poskytol spotrebiteľský úver vo výške 1.500,- eur. Poplatok za poskytnutie úveru predstavoval 50,- eur, uhrádza sa pri poskytnutí úveru. Spotrebiteľský úver bude klient splácať 36 mesiacov. Mesačná splátka je vo výške 53,25 eur a obsahuje splátku istiny a úrokov. Celková čiastka, ktorú spotrebiteľ v súvislosti so spotrebiteľským úverom zaplatí za celú dobu poskytnutia úveru (t. j. 36 mesiacov), predstavuje sumu 1.917,- eur. Táto čiastka pozostáva z poskytnutej sumy úveru, sumy úrokov a poplatku za poskytnutie úveru. Žalobkyňa žalovanému na základe predmetnej Zmluvy o revolvingovom úvere uhradila spolu sumu 1.967,- eur. Dňa 22. 7. 2014 uzavreli sporové strany dohodu o poskytovaní služieb. V zmysle tejto dohody mohla žalobkyňa užívať dohodnuté služby (informácia o zostávajúcich záväzkoch, odklad splatnosti splátok, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, zmena zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, druhá upomienka zdarma, podpora call centra) za mesačnú odplatu 2,51 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Žalobkyňa tvrdila, že v zmluve sú dojednané neprimerané vysoké úroky, keďže

dohodnutá výška úrokovej sadzby viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmlúv. Ďalej tvrdila, že Dohoda o poskytnutí služby je neplatná, pretože žalovaný zinkasoval mesačnú odplatu vo výške 2,51 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, pričom pre žalobkyňu táto služba nemá žiadnu hodnotu a slúži najmä záujmom žalovaného. Preto je podľa žalobkyne predmetný úver bezúročný a bezpoplatkový.

3. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba je dôvodná. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Súd však po preskúmaní veci zistil, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje všetky náležitosti, ktoré v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať musí, a to údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ a údaj o výške, počte a termínoch splátky istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k). K údajom o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru súd uvádza, že súčasťou uzavretej zmluvy je len údaj o počte splátok úveru, nie však údaj o termíne začiatku splácania úveru a údaj o konečnej splatnosti úveru, údaj o dátume splatnosti prvej splátky úveru a dátume splatnosti poslednej splátky úveru je súčasťou Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 22. 7. 2014, ktoré však nie je dvojstranným právnym úkonom žalobkyne a žalovaného, nakoľko tento je podpísaný len žalovaným. K absencii údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov súd uvádza, že zmluva síce obsahuje údaj o výške splátky a ich počte, avšak neobsahuje údaj o tom, akým spôsobom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nezaplateným zostatkom. Rozpis mesačnej splátky úveru na istinu a úroky je súčasťou Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 22. 7. 2014, ktoré však ako už bolo vyššie spomenuté sú jednostrannými právnymi úkonmi žalovaného, z ktorých súd nemôže vychádzať pri posudzovaní splnenia obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré musia byť v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch súčasťou samotnej zmluvy. Vzhľadom na uvedené súd poskytnutý úver považuje, v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti súd dopĺňa, že vzhľadom na to, že zmluvný vzťah bol kreovaný medzi spotrebiteľom a dodávateľom, zmluvné ustanovenia mali byť formulované presne, určito a zrozumiteľne, vylučujúc možnosť viacerých výkladov alebo alternatív, ktoré by mohli spôsobiť neisté postavenie spotrebiteľa. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov.“ Súd prvej inštancie sa však nestotožnil s tvrdením žalobkyne o nesprávnej výške RPMN. V tejto súvislosti súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Žalobkyňa namietala, že v zmluve o revolvingovom úvere je uvedená nesprávna výška RPMN, nakoľko táto výška mala vychádzať zo sumy, ktorú poslal na jej účet žalovaný, teda suma 1.450,- eur. Súd sa však s týmto tvrdením nestotožnil. Žalobkyňi bol poskytnutý úver vo výške 1.500,- eur, pričom vo výpočte RPMN bol zohľadnený poplatok za poskytnutie úveru 50,- eur tak, ako to vyplýva z rozpisu vzorca pre výpočet RPMN.“ Pokiaľ ide o výšku úrokov, súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Žalobkyňa v žalobe namietla, že zmluva o revolvingovom úvere obsahuje neprimerané vysoké úroky. Dokazovaním bolo preukázané, že zmluva obsahuje úrokovú sadzbu 18,03 % ročne, pričom z webovej stránky Národnej banky Slovenska (www.nbs.sk) bolo zistené, že v danom čase priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby pre obdobné typy úverov je 10,68 % a jej dvojnásobok (21,36 %) je v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe prípustný. Dohodnutú úrokovú sadzbu 18,03 % ročne súd nepovažoval za neprimerané vysokú.“ Keďže predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobkyňa v rozsahu sumy 417,- eur plnila žalovanému bez právneho dôvodu, čím sa žalovaný v tomto rozsahu na jej úkor bezdôvodne obohatil. Toto bezdôvodné obohatenie je povinný žalobkyňi vydať podľa § 451 ods. 1 Obč. zák. S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi 417,- eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyňi 5 % úroky z omeškania zo sumy 417,- eur od 26. 10. 2016 do zaplatenia súd prvej inštancie neodôvodnil. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne alebo aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázal na to, že z ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 22. 7. 2014 vyplýva, že uvádzanie spôsobu, akým a budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom sa vyžaduje iba v prípade, ak ide o úver, ktorého jednotlivé nesplatené zostatky sa úročia

rôznymi úrokovými sadzbami. Doba trvania predmetnej zmluvy je uvedená v čl. 9 zmluvných dojednaní tak, že zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Termín konečnej splatnosti bol vzhľadom na povahu revolvingového úveru v čl. 4.5 dojednaný tak, že dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Ďalej žalovaný v odvolaní namietol, že súčasťou zmluvy môžu byť aj listiny, ktoré sú jednostranne podpísané za podmienky, že zmluvné strany takúto možnosť predpokladali a počítali s ňou. V tomto zmysle je oznámenie veriteľa o schválení úveru súčasťou predmetnej zmluvy. Napokon žalovaný v odvolaní súdu prvej inštancie vytkol, že neodôvodnil svoj záver o tom, že do omeškania sa žalovaný dostal dňom 26. 10. 2016.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

6. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je sčasti dôvodné.

7. V predmetnej úverovej zmluve je uvedené, že žalobkyňa zaplatí za celú dobu čerpania úveru sumu spolu 1.967,- eur. K tejto sume dospel žalovaný takto: mesačná splátka 53,25 eur x 36 mesačných splátok = 1.917,- eur + poplatok za poskytnutie úveru 50,- eur = 1.967,- eur. Žalobca však súčasne so zmluvou o úvere v ten istý deň (22. 7. 2014) uzavrel so žalovaným aj dohodu o poskytovaní služieb k predmetnej zmluve o úvere, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal žalobcovi poskytnúť služby v tejto dohode špecifikované a žalobca sa zaviazal platiť žalovanému odplatu vo výške 2,51 % zo sumy úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Mesačná splátka úveru spolu s platbou podľa uvedenej dohody tak predstavovala sumu 89,65 eur. Žalobkyni tak vznikla povinnosť zaplatiť žalovanému za celú dobu čerpania úveru sumu 3.277,40 eur (89,65 x 36 = 3.227,40 eur + poplatok za úver 50,- eur = 3.277,40 eur). Možno teda urobiť záver, že v predmetnej úverovej zmluve bola nesprávne uvedená celková výška spotrebiteľského úveru a celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa ako spotrebiteľ žalovanému zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. g/, k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu 22. 7. 2014). To spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/, d/ zák. č. 129/2010 Z.z. Bez ohľadu na tieto skutočnosti treba poukázať tiež na to, že v zmluve o predmetnom úvere bolo dojednané, že žalobkyni žalovaný poskytne úver vo výške 1.500,- eur. Žalovaný však žalobkyni v skutočnosti poskytol úver iba vo výške 1.450,- eur, keďže suma 50,- eur predstavuje poplatok za poskytnutý úver a nie úver samotný. Súd prvej inštancie sa odporuje v tom, keď na jednej strane uvádza, že na účet žalobkyne žalovaný zaslal sumu úveru vo výške 1.450,- eur, ale na druhej strane v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 1.500,- eur. Pritom z ustálenej judikatúry ESD vyplýva, že do celkovej výšky úveru nemožno zahrnúť akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré v súvislosti s úverom musí spotrebiteľ zaplatiť (administratívne poplatky, provízie, úroky a pod.). Žalobkyni treba prisvedčiť v tom, že pokiaľ veriteľ do istiny úveru započíta akékoľvek poplatky alebo náklady, objektívne nemôže byť RPMN správna. Možno preto uzavrieť, že už len z tohto dôvodu treba predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ v spojení s § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2020 Z.z. v znení platnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, teda ku dňu 22. 7. 2014.

8. Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok je vecne správny vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 417,- eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Preto odvolací súd tento výrok napadnutého rozsudku potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

9. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku opomenul odôvodniť výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 5 % úroky z omeškania zo sumy 417,- eur od 26. 10. 2016 do zaplatenia. V dôsledku toho odvolací súd nemohol preskúmať správnosť tohto výroku napadnutého rozsudku najmä s ohľadom na odvolacie námietky žalovaného týkajúce sa počiatku omeškania. V dôsledku tohto pochybenia súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní. Preto odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. zrušil výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Vzhľadom na zrušenie výroku napadnutého rozsudku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania musel odvolací súd zrušiť aj výrok o nároku na náhradu trov konania.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).